

Άγ. Μήτρος Θεισόας, το καύχημα της Ολυμπίας

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

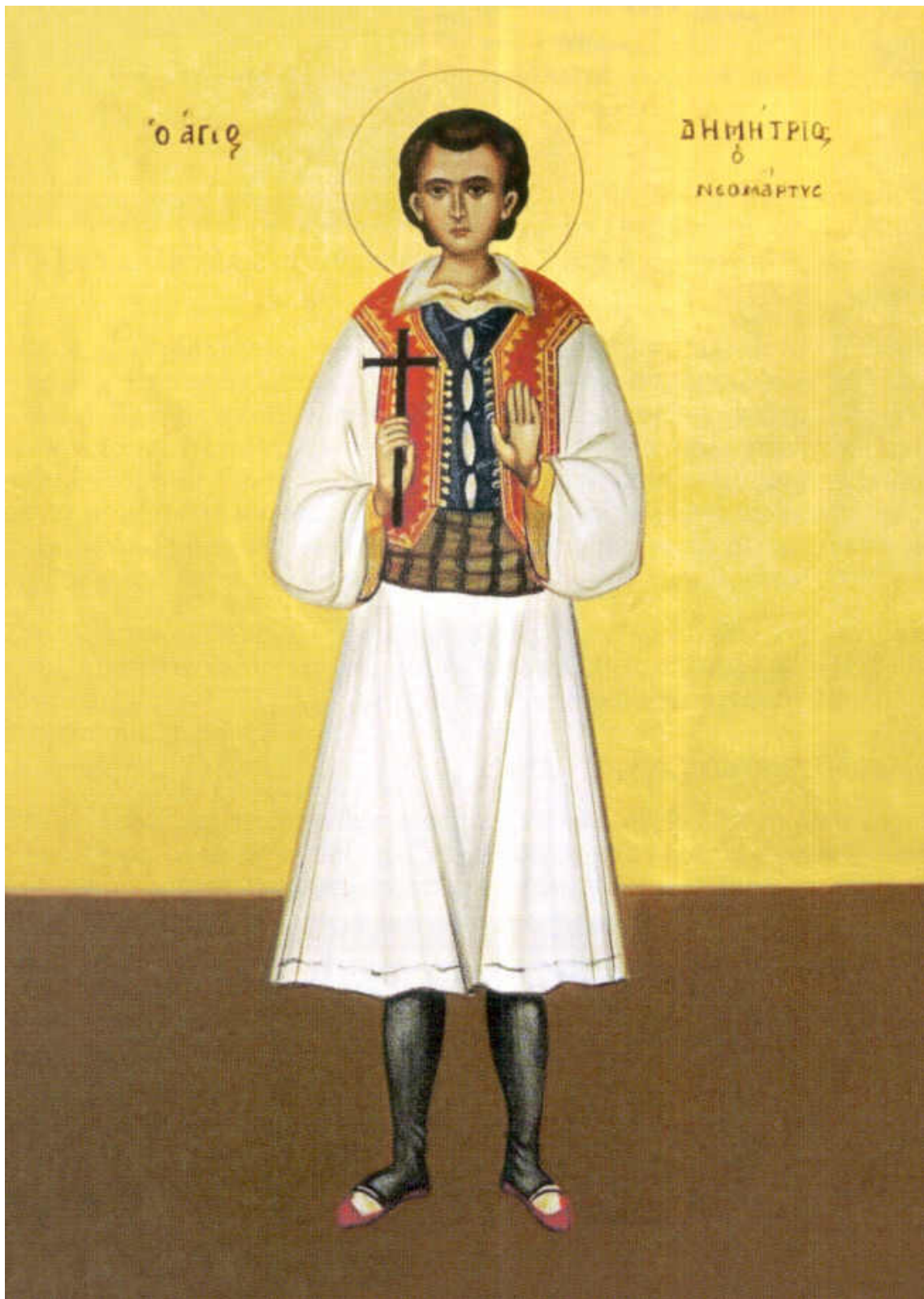
[Παναγιώτης Χ. Χαραλαμπόπουλος](#)

Της Θεισόας ο γόνος - Ολυμπίας το καύχημα - Άγιος Δημήτριος ή Μήτρος

Η Θεισόα είναι ένα πανέμορφο χωριό στην ορεινή επαρχία Ολυμπίας, αντίκρου της Γορτυνίας, και πάνω από την αριστερή όχθη του Αλφειού ποταμού, όπως κατέρχεται θολός εξαιτίας του γνωστού εκεί εργοστασίου ΔΕΗ στη Μεγαλόπολη, για τον Κυπαρισσιακό κόλπο, το καταγάλανο Ιόνιο.

Είναι η «Θεισόα η προς Λυκαίω», προς τις παρυφές του δίπλα της Λυκαίου όρους Αρκαδίας, κατά τον περιηγητή Πausanias, γιατί έχουμε και τη «Θεισόα των Ορχομενίων», πάλι κατά τον ίδιο περιηγητή, την οποία μερικοί την ταύτιζαν με τη γειτονική Δημητσάνα, αλλ' αυτό αποδείχτηκε αμαρτημένο από τις ανασκαφές.

Είναι γνωστή για το μεσαιωνικό κάστρο της, εκείνο της Αγίας Ελένης (Sainte Helene), που το γνωρίζουμε καλύτερα από τα γεγονότα του έτους 1302, όταν οι ντόπιοι τότε Έλληνες εξεγέρθηκαν εναντίον του πρίγκιπα του Μοριά Φίλιππου της Σαβοΐας, γιατί τους επέβαλε βαρύτατη φορολογία, με νικηφόρα αποτελέσματα υπέρ των Ελλήνων των «Σκορτών», όπως έτσι ονομαζόταν η μεγάλη εκείνη

περιοχή.

Ανεξάρτητα, όμως, απ' αυτό και πολλά άλλα του ηρωϊκού οικισμού σ' όλη την ιστορική του διαδρομή, ιδιαίτερα κατά την εθνική εξέγερση του 1821, γνωρίζεται, λαμπρύνεται, κοσμεύεται και δοξάζεται και για την Αγιολογία του. Είναι ο αυτόχθονας άγιός του, Νεομάρτυρας Δημήτριος ή Μήτρος της Θεισόας, που πριν ονομαζόταν Λάβδα, ίσως από τον πρώτο οικιστή της, τιμαριούχο Λάβδα.

Πρόκειται για το νεομάρτυρα που τελικά δεν υποτάχθηκε τελικά στο βίαιο εξισλαμισμό συγκαταλεγόμενος έκτοτε στο Συναξάρι των μετά την Άλωση μαρτυρησάντων ηρώων της πίστης. Είναι νεοφανής αστέρας του Ολυμπιακού χώρου, ανάμεσα στους νομούς Ηλείας, Αρκαδίας και Μεσσηνίας, περίλαμπρος αθλητής και στρατιώτης της εκκλησίας, καταλάμποντας το λαό της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού με τις ολοφώτεινες ακτίνες του μαρτυρίου του που υπέστη με αποκεφαλισμό εκεί στην καρδιά του Μοριά, την Τρίπολη, στην οποία είχε καταφύγει παιδάκι μικρό σαν έχασε τους γονείς του στο χωριό, απασχολούμενος σε κάποιο κουρείο υπό Οθωμανό αφέντη και που τον ανάγκασε ν' αρνηθεί το Χριστό στέλνοντάς τον συνέχεια στη Μ. Ασία σε παρόμοιο αφομοιωτικό - εκτουρκιστικό περιβάλλον.

Εκεί ο Νεομάρτυρας Δημήτριος αισθανόμενος κατάκαρδα το παράπτωμα της αλλαξοπιστίας του και μεταμεληθείς πραγματικά, εξομολογήθηκε στον επίσκοπο Σμύρνης κι επέστρεψε στην Τρίπολη ζώντας πλέον χριστιανικά πλησίον των συμπατριωτών του Χριστιανών. Στην Αρκαδική Μονή Βαρσών, που κατέφυγε, απέβαλε το Μωαμεθανικό όνομά του (Μεχμέτ) που είχε λάβει και παρέμεινε πλέον ως Δημήτριος. Ο Δημήτριος ή Μήτρος, ο οποίος «παίς ών», ενδεκαετής περίπου, υπό την πίεση και την απάτη των Τούρκων, έγινε μωαμεθανός και ως ενήλικας πλέον πήρε ως αντάλλαγμα διάφορες σπουδαίες θέσεις πλησίον των πασάδων της Τριπολιτσάς.

Καταφρόνησε πλούτο, δόξα κοντά στην εξουσία του κατακτητή, κάθε τι άλλο που του 'δινε χαρά, αλλά με την άρνηση της πίστης και του εαυτού του, κι έτσι παραδόθηκε εκούσια στο μαρτύριο. Ως άλλος Ιωάννης Πρόδρομος αποκεφαλίστηκε στις 28 Μαΐου, την Κυριακή της Πεντηκοστής, του έτους 1794, (221 χρόνια από τότε). «Τη αυτή ημέρα μνήμη του αγίου ενδόξου νεομάρτυρος Δημητρίου ή Μήτρου του Πελοποννησίου, του εκ Θεισόας Ανδριτσαίνης ορμωμένου και εν Τριπόλει αθλήσαντος». (Συναξάρι της ημέρας: Ακολουθία υπό Χαραλάμπους Μπούσια).

Το τίμιο και ιερό λείψανο του Νεομάρτυρα το έθαψαν οι χριστιανοί με άδεια της τοπικής τουρκικής Διοίκησης στο ναό του Αγίου Δημητρίου Τριπόλεως, από το

οποίο, όπως παραδόθηκε, ανέβλυσε μύρο. Η φιλόχριστη Θεισόα έκτοτε απολαμβάνει πλούσιες τις ευλογίες της δεξιάς του Υψίστου και με τις πρεσβείες του Νεομάρτυρα Δημητρίου, αγίου της, στ' όνομα του οποίου έχει αφιερώσει περίτεχνο Ι. Ναό.

Πηγή: Τρεις Ιεράρχαι, Εθνοθρησκευτικόν Φύλλον· Όργανον του Ομωνύμου Ορθοδόξου Χριστιανικού Συλλόγου, Έτος 106ον, Αρ. Φύλ. 3 (1563), Αθήναι Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2015.

<http://bitly.com/1qPMaBj>